

Tom De Visscher (*1977, Eeklo) is de ideale kunstenaar voor een expo rond fotosouvenirs van mensen aan zee. Hij kent de Oostkust op zijn duimpje en bezocht in 2015 elk seizoen meerdere keren de kust om mensen te fotograferen op het strand en in de duinen.

De uitnodiging voor Tom De Visscher in het project 'Herboren Souvenirs' is duidelijk gebaseerd op zijn fotografisch oeuvre van zowel strandbeelden als portretfotografie in een spannende verhaalvorm. Als Belgische hedendaagse fotograaf leunt hij nauw aan bij de beeldende kunsten. Hij vertelt beeldverhalen in een tijdloos kader met een mix van drama, nostalgie en romantiek.

De reeks 'Strandportretten' verwijst naar de originele *actes de présence* in oude souvenirfoto's van 1860 tot 1930 maar is hier geen letterlijke weergave van. In plaats van een fotostudio met stranddecor van een eeuw geleden te herbouwen, kiest Tom De Visscher ervoor om mensen op theatrale wijze te fotograferen voor het échte decor van de Noordzee. Zo transposeert hij de statische houdingen middenin een geschilderde setting naar scènes in real time en real life. De souvenirfoto is niet langer voorbehouden voor de rijke klasse. Iedereen kan worden afgebeeld voor een selfie of als herinnering aan een dagje zee. Tom De Visscher doet dit zelf ook maar beschouwt zijn foto's aan zee als kunstwerken tegen de achtergrond van een veranderlijke, waanzinnig interessante context. Met de prints van de oude foto's in de hand leidt hij de re-enactments. Eerst ontstaan remakes, later hedendaagse souvenirportretten met vissers, mariniers, redders, strandjutters en strandtoeristen die komen bruinen of uitwaaien. De zee met haar eb en vloed staat symbool voor het verglijden van tijd en ruimte en voor de kracht van de natuur. Evengoed ontstaat een enigszins artificieel karakter dat zo eigen is aan de studio opnamen van weleer. Beauty is in the eye of the beholder.

De Visscher werkt in een postmoderne narratieve, documentaire en surrealistische traditie. Hij vindt zichzelf telkens opnieuw uit en ontwikkelt hiervoor nieuwe concepten en werkwijzen. Het grote verschil tussen toen en nu tekent zich af in de badmode en het onthullende strandgedrag. Tom De Visscher wil geen charmante portretten afleveren. Hij treedt kortstondig binnen in de persoonlijke levensruimte die men zich toe-eigent in een publiek domein als het strand. Zo komt hij dicht bij het portret en bij de documentaire realiteit wat een doorgedreven aanpak vraagt.

Het is duidelijk dat de 'Strandportretten' volgen uit een lang proces van vormexperimenten en een strenge conceptuele benadering. Hiermee staat het werk in de traditie van invloedrijke fotografen als August Sander, Diane Arbus, Joel Meyrovidz en Rineke Dijkstra. Net zoals hen bevindt De Visscher zich op dat complexe snijpunt van fotografie als documentaire registratie en de verbeelding van menselijke werkelijkheid.

‘Strandportretten’ is meer dan een reeks afbeeldingen van mooie mensen op het zonnige strand. Je ziet de Noordzee in al haar kenmerkende grijsheid en winterse somberheid, in de lente en de herfst. Je ontwaart een contrastrijke compositie met scherpe kleur en oog voor detail. Kortom, Tom De Visscher vertaalt en reanimeert de collectie oude foto’s tot nauwkeurig gecomponeerde tableaux. Bovendien is hij een meester in het evoceren van levendige panorama’s, door mens en landschap moeiteloos in elkaar te laten vloeien. Hij vormt de statische, soms emotioneloze opnames om tot fantasievolle beelden met een 21ste eeuwse nonchalance.

Tekst Astrid David, gebaseerd op een interview met Tom De Visscher